

[Alfred Jensen.]

forringelsen en stigning i det budgetterede beløb på 1 mill. kr. Som bekendt gjorde kommunerne, eller i hvert fald en del af dem, opmærksom på, at de med de nye tilskudsregler ikke fortsat kunne yde tilskud til tobørnsfamilier, de savnede penge dertil og fik ikke anvist nogen i medfør af de nye regler. Jeg skal dog indrømme, at man gik op til en yderligere refusion for en tredjedel af udgifterne, men alligevel er det ganske umotiveret for statens vedkommende at spare på dette område med fare for, at nedskæringer vil finde sted i en række kommuner, eller at lovens bestemmelser ikke kan anvendes på bedste måde i andre.

Boligproblemet er ikke blevet klaret, selv om der er et omfattende byggeri i gang. Huslejens størrelse og lejebetingelserne må i høj grad tages med i betragtning. Hvad nytter det, at der kan opdrives en lejlighed, når indskud og leje ligger på et sådant plan, at indtægten ikke kan bære det? En husleje på 200 kr. månedlig plus afdrag på indskud er naturligvis mere, end en almindelig arbejdsmandsløn kan bære, og det er jo prisen på de lejligheder, der er opført efter den gamle boligstøttelov. Det byggeri, der kommer efter den ny lovs bestemmelser, bliver endnu dyrere; der har været talt om en forhøjelse på 25 kr. månedlig. Det er selvsagt en måde at dække efterspørgslen på, men det er ikke ensbetydende med, at boligspørgsmålet er løst. Forringelsen af boligstøttelovgivningningen rammer selvsagt ungdommen hårdt, den må betale den høje leje, der kræves, og den må skaffe udveje for indskud. Ikke alle har haft mulighed for at foretage opsparing, og derfor rammes denne del af befolkningen særlig hårdt netop i de år, hvor den skal stifte og opbygge hjem.

Ungdommens uddannelse er ej heller ordnet på betryggende måde. Ministeren siger ganske vist, at der kan ventes en stor forøgelse af udgifterne til undervisning og forskning; men en del af stigningen hidrører fra forhøjelsen af lærerlønnen. Det skal ministeren ingen utak have for, ej heller kritiseres for, men det er kun den ene side af sagen. De nødvendige midler må stilles til rådighed, så skolen og andre undervisningsanstalter og -former får de nødvendige bygninger og materialer. Det er

som bekendt i høj grad det, det har skortet på, og uden at disse materielle forudsætninger skaffes til veje, bliver f. eks. skoleordningen kun halvgjort værk. De beløb, der er afsat til skoler og undervisning af forskellig art, er langt fra tilstrækkelige. Der må sættes stærkere ind for en løsning. Gør vi ikke det nu, hvorledes skal det så gå om nogle år, når de store årgange kommer til?

Det, der stilles til rådighed for ungdommens uddannelsesfond, er langt fra tilstrækkeligt. De studerendes Fællesråd opgjorde for et par år siden behovet til 30 mill. kr. årlig til stipendier og studielån. Regeringen og folketingsflertallet mente, at det kunne klares med 6,5 millioner til stipendier og 6,5 millioner til lån. Hvis man virkelig vil sikre ungdommens uddannelse, og en uddannelse under betryggende forhold, er det klart, at dette beløb er alt for ringe. Det må vel være rimeligt, at der nu ofres nogle flere penge på ungdommens uddannelse. Hvorfor skal der fedtes her med nogle millioner, når der er penge nok? Og det er der jo.

Ved denne lejlighed ønsker jeg også at sige et par ord om soldaternes forhold. Den kommunistiske gruppe har ofte stillet forslag om forbedringer her, og ingen kan bestride det rimelige i disse forslag. Men man sætter bare ikke ind for at få dem gennemført. Det er imidlertid klart, at de værnepligtige ikke kan nøjes med de 2 kr. daglig, som nu hjemles i en tekstanmærkning. 4 kr., som vi har foreslået, bør være det mindste, man går op til. Når man vil have et krigsberedskab og man ofrer 1 milliard kr. årlig derpå, er det ganske uanstændigt at byde de lønninger, der her er tale om. Også de sociale foranstaltninger er i almindelighed utilfredsstillende. Det må være rimeligt, at de indkaldte får undermundering, toiletsager og vask ganske gratis. Selv med sådanne ydelser bliver det ikke særlig lønnende eller fedt at være værnepligtig.

De indkaldte soldater vil fortsat høre til de dårligst stillede, endskønt de yder landet et så stort offer. Derfor burde man også give dem lempelser på andre områder. De bør således have en gratis orlovsrejse månedlig og cigaretter stillet til rådighed inden for rimelige grænser uden at skulle